

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XI.
Jún
2008

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

číslo 6

Moderné nemusí byť dokonalé

V našom časopise prinášame už niekoľko posledných mesiacov slová, ktoré odzneli v kostole z úst iných kňazov v rámci duchovnej obnovy. Išlo o návrh dp. z Dolných Orešian Daniela Lukačoviča. Podľa vyjadrení ľudí, ktorí tieto príhovory počúvali v kostole, ale aj podľa vyjadrení ľudí, ktorí ich čítajú v časopise, to malo svoj význam.

Zhodou náhod sa práve počas tohto času vyjadril aj Vatikán. Priniesli zoznam siedmich moderných hlavných hriechov. Vzbudilo to diskusiu – niektorí sa vyjadrovali, že je to dobré, iní, že sa veriaci človek opäť zaťažá.

Viera je živá vec. Nikdy nestačilo, že sa človek naučí niektoré myšlienky, a tým je veriaci. Nestačilo vedieť - hoci aj celé – Písmo naspamäť. Viera sa zrodila zo života, preberá témy života, musí na ne reagovať. Preto je aj tento nový zoznam veľmi dobrý. Upozorňuje na skostnatenosť – teda na trend, kedy si myslíme, že je všetko v poriadku preto, že plníme veci, ktoré nás voľakedy naučili. Veď to všetci poznáme – jedna vec je, ktorú pripomína súbor otázok v knižke o spytovaní svedomia, druhá vec je, že nás mrzia iné veci, ktoré cítime ako zlé, a predsa nie sú uvedené v knižke.

Preto, aby sme boli informovaní, chcem

tu predostrieť zoznam moderných hlavných hriechov, ktoré vyhlásila cirkev:

- 1) obchod s drogami, ich distribúcia a užívanie
- 2) znečisťovanie životného prostredia
- 3) genetická modifikácia
- 4) vedecké experimentovanie na ľuďoch v rozpore s etikou
- 5) nenásytnosť po peniazoch a život v nadmernom bohatstve
- 6) správanie vedúce k sociálnej nespravodlivosti
- 7) zapríčiňovanie chudoby.

Od uverejnenia tohto zoznamu prešiel už čas, diskusia umĺkla. Predsa to však svoj zmysel malo. Viacerí ľudia premýšľali možno trochu iným smerom ako doposiaľ. Ak cirkev pomenuje, že niečo je hriech, nejde o to, aby sme ľudí obvinili, a už vôbec nejde o to, aby ľudia chodili s výčitkami svedomia. Ide o to, aby sme si čo najviac uvedomovali škodlivý dopad niektorých činov. A aby sme sa tomu vyhýbali. Pri tomto zozname by sa dala viesť dlhá diskusia o mnohých veciach – napr. čo je nenásytnosť po bohatstve, či vieme vôbec žiť bez znečisťovania... Napriek takýmto otázkam dobré je už to, že si niektoré veci uvedomíme. Veď pri poctivom premýšľaní celý zoznam nájdeme v desatore.

Peter Cibira

Duchovná obnova v našej farnosti

V týždni od 11. do 17. februára sa u nás konala duchovná obnova. Téma bola: Sedem hlavných hriechov Na pokračovanie prinášame ďalší z príhovorov:

*Téma: **SMILSTVO**,
pán farár Dušan Nemeč
z Trstína.*

Jedným zo siedmich hlavných hriechov je smilstvo. Ak by sme sa dívali na vývoj spoločnosti, vieme, ako rýchlo napreduje a s ním aj vedy, ktoré sa zaoberajú človekom – psychológia, psychoanalýza, aj sexuológia. K celkovej zmene pohľadu človeka na svoje telo, intímne záležitosti, prispela najviac prvá a druhá svetová vojna, keď človek zažil veľké hrôzy. Potom sa to všetko prehuplo do tzv. sexuálnej revolúcie, ktorá bola v 60. rokoch. K nám sa dostala oveľa neskôr. Priniesla so sebou pozitíva, aj negatíva.

Medzi pozitíva patrí to, že človek za jemnejšie správa k ľuďom, ktorí zlyhávajú v intímnych záležitostiach: k slobodným matkám, aj k tzv. sexuálnym menšinám.

Medzi negatíva: je tu voľný sex – my to nazývame smilstvo. Dnešná doba prináša uvoľnenie morálky, nazývame ju „tekutou morálkou“. Tekutina sa dá naliať do akéhokoľvek tvaru: fľaša v tvare kocky, elipsy, gule.... Tak je to aj s morálkou dnešného človeka. Intímne záležitosti prešli do vulgarizácie, obchoduje sa s nimi. Mladí ľudia začínajú žiť v 17. – 18. rokoch intímne, vo voľných zväzkoch. A situácia bude ešte horšia. Lebo rodina je rozbitá, deťom chýba vzor otca, matky. Za vzor majú tých, ktorých ponúkajú masmédiá. Neuvedomujú si, že človek môže žiť

aj ako živočích, aj ako bytosť stvorená na obraz Boha. Rozdiel je, keď žijú v posvätnom zväzku, oproti tomu, keď žijú len tak. Neuvedomujú si, že tieto zákonitosti vedú k necitlivosti, k sebeckosti.

Istý vedecký tím, kdesi v dažďovom pralese, pozoroval gorily. Samec vyliezol na strom a celá rodina vyliezla za ním. Zišiel dolu, všetci zišli za ním. Keď hľadal potravu, všetci ju hľadali spolu. Ale keď „gorilia manželka“ našla potravu, samec k nej pribehol, vytrhol jej ju a sám ju zožral. Nezaujímali ho ostatní. To je prejav živočíšnosti. Človek sa stáva sebcom. On je dôležitý. Človeka k tomuto posúva ťažký hriech. Hlbšie sa ponára do samolibosti.

Smilstvo prináša aj iné hriechy a neresti. Odborníci v duchovnom živote ich vyjadrili takto: tak ako Boh dáva pri krste tri čnosti: vieru, nádej, lásku a postupne ďalšie, tak s ťažkým hriechom prichádzajú iné. Lebo zlý duch napodobňuje Boha. Je to zlá opica, ktorá sa snaží všetko zopakovať, ale v zlom.

V dnešnej dobe sa mladí ľudia správajú vulgárne. Napríklad v autobuse – nevádi im, že tam nie sú sami...

Vyplýva to aj z kultúry, ktorá sa propaguje a ktorá súvisí so smilstvom. A čo so smilstvom prichádza? Pridružené hriechy smilstva sú:

- duchovná otupenosť – nechce sa modliť, nejde do kostola, unáhlenosť v plnení povinností, nerozvážnosť v tvorení úsudkov, nestálosť a slabosť vôle, sebaláska, nenávisť voči Bohu a ľuďom, precitlivenosť voči svetu, strach pred Božím súdom, slabosť k polepšeniu, nechut' ísť k spovedi. Mladý človek je oslabený hriechom smilstva, ale aj tým, že sa stotožňuje myslou s morálkou takých vzťahov, ktoré sa propagujú.

Čo je smilstvo? Morálna teológia má takúto definíciu: je to dokonaná sexuálna akcia

slobodného so slobodnou po vzájomnom súhlase, konaná podľa prírody.

Smilstvo je vždy ťažkým hriechom, proti-
ví sa prirodzenému zákonu. Istý sexuológ
– neveriaci človek - si uvedomuje nedoko-
nalosti a problémy, ktoré prináša smilstvo.
Ťažšie formy smilstva sú:

- konkubinát: keď jedna žena a jeden muž
bývajú spolu. Je tu dobrovoľná blízka
príležitosť k hriechu. Ľudia žijúci v kon-
kubinate nemôžu dostať rozhrešenie.
Musia sa alebo rozísť, alebo zosobášiť.
- Prostitúcia: pre všetkých prístupné smil-
stvo, za peniaze, pre sexuálnu radosť,
stála príležitosť k hriechu

Kvalifikované smilstvo:

- cudzoložstvo: jeden, alebo obidvaja sú
viazaní manželstvom. Je to prehrešenie
sa proti čnosti čistoty, ale aj spravod-
livosti a nábožnosti
- krvismilstvo: medzi pokrvnými a zo-
švagrenými osobami
- svätokrádežné smilstvo: poškvŕňuje
Bohu zasvätenú osobu, je to osobná
svätokrádež, keď osoba má verejný sľub
čistoty
- miestna svätokrádež: hriech sa stane na
Bohu zasvätenom mieste
- vecná: zneužitie posvätnej veci
- znásilnenie: sexuálna akcia proti vôli
jednej osoby
- únos: pozbavenie slobody osoby kvôli
sexuálnej akcii, trvalé zadržiavanie oso-
by, alebo ak nedospelé dievča je
unesené a proti vôli rodičov je nútená na
sex

Tento príbeh sa stal v prvej svetovej vojne.
Isté 16. ročné dievča – Karolína - bola
veľmi zbožná, rada sa učila katechizmus,
rozumela mnohým tajomstvám viery.
Prichádzali za ňou mladí, aj starší ľudia
a mali ju radi. Bol november a Karolína si
robila deviatnik k svätému Stanislavovi
Kostkovi. Do dediny v tom čase vtrhli rus-
kí vojaci. Raz prišiel do ich domu vojak,
ktorý chytil Karolíninho otca a chcel, aby

mu prezradil, kde sú rakúski vojaci. Keď
otec odmietal, zobral ich oboch pod
zámienkou, že ich predvedie hajtmánovi.
Prišiel s nimi na kraj lesa a otca pod vy-
hrážkami poslal domov. Otec najskôr ne-
chcel ísť, ale potom na nátlak sa vrátil do
dediny. Dievča zostalo s vojakom. Keď na
naliehanie otca ľudia z dediny išli hľadať
Karolínu, nenašli ani vojaka, ani dievča.

Až neskôr našli Karolínu zahrabanú na
kraji lesa. Vojak chcel, aby sa mu poddala,
ale ona odmietla a bránila sa. Vojak jej
dosekal telo, mala preŕaté tepny pod
krkom, celá bola dobitá. Karolína neprišla
o svoje panenstvo, o svoju čistotu.

Dnes vieme, že sa jedná o blahoslavenú
Karolínu Kuskovú. Na jej hrob prichádza
veľa ľudí a každý rok 18. novembra tu
býva krížová cesta. Udialo sa tu už veľa
zázrakov.

Aj toto sú pre nás výzvy, aby sme sa
nesprávali živočíšne.

Nestrácajme nádej, ako hovorí svätý
Pavol. Uvedomujme si, že naša nádej
podlieha skúške a čaká ju veľká odmena,
ak v nej vytrváme. Kto vytrvá do konca,
bude spasený.

Na istom futbalovom zápase sa stalo, že
dobré mužstvo prehrávalo a prehra je už
istá. Brankár však kričí na svojich
spoluhráčov: hrajte ďalej, vydržte, bojujte.
O čo viac máme bojovať my, keď máme
istú výhru! Ježiš Kristus je víťaz. To si
pripomíname na Veľkú noc. Uvedomujme
si, že Boh povolal človeka k tomu, aby
odovzdával život, veď ho stvoril z prachu
zeme, má telo a poveril ho: plodte sa
a množte, naplňte zem. Je to jeho dar – dar
sexuality, ale len ak konáme to, čo on
považuje za správne. Môžeme si byť istí,
že budeme patriť k víťazom, ktorí budú
v Božom kráľovstve a nielen to, spomeň-
me si, čo je napísané: Ak toto budeš
zachovávať, budeš šťastný a budeš sa mať
dobro.

Amen

Posviacka Lurdskej jaskyne v areáli uršulínskeho kláštora v Ružovej doline

Komunita sestier uršulínok v Ružovej doline spolu so sestrami z iných domov sestier uršulínok, aj s veriacimi z farnosti a mariánskych čitateľov zo širokého okolia, prežila v piatok 23. mája 2008 veľkú radosť. Biskup Mons. Ján Orosch posvätil v areáli kláštora sestier uršulínok v Ružovej doline Lurdsjú jaskyňu, ktorá bola postavená z príležitosti 150. výročia lurdských zjavení.

Vo svojom príhovore otec biskup vyzdvihol Máriinu vieru a povzbudil prítomných k modlitbe svätého ruženca a aby k nej prichádzali s hlbokou vierou a prosili ju za celý svet.

Dnes, keď ľudia túžia po moci, po majetku, po sláve, chce komunita starších, chorých a nevládných sestier na tomto mieste vyprosovať pre svet pokoj, pre rodiny porozumenie, pre mladých ľudí svetlo pre život, pre osamelých, chorých a ťažko skúšaných posilu v ich ťažkostiach a modliť sa za kňazov a za nové kňazské a rehoľné povolania.

Po skončení slávnosti, sa všetci prítomní stretli v radostnom a srdečnom ovzduší s otcom biskupom v jedálni sestier uršulínok na spoločnom agapé.

Viktor Mišuth, CSsR
foto: Peter Spusta

1. sväté prijímanie detí

sa v tomto roku konalo v nedeľu, 4. mája 2008. Pristúpilo k nemu 24 detí zo Suchej nad Parnou, Zvončina a jedno dieťa z Košolnej. Po prvýkrát v histórii 1. svätého prijímania sa uskutočnila na dvakrát. Košolanovia slávnosť v novom kostolíku. Po príprave detí a rodičov nastal vytúžený deň. Aj samotné počasie prispelo svojimi slnečnými lúčmi k radostnému prežitiu slávnosti. Deti sa tiež zapájali do priebehu svätej omše - čítanie, prosby, ďakovanie rodičom, nesenie obetných darov, recitácia básní i spievanie piesne - dúfajme, že dobro, spravodlivosť a vzor Pána Ježiša ich bude sprevádzať na ich ďalšej ceste životom. Pieseň detí o čistej duši bola bodkou tejto slávnosti.

Takisto nemožno zabudnúť na slová duchovného otca: „Neposielajte mi deti do kostola.“

Tieto slová rezonovali v tichu a vnútorný hlas každého poslucháča sa pýtal, čo to znamená. Správna a pre niekoho „tvrdá výzva“ - nemožno však uprieť jej aktuálnosť. My, rodičia, máme byť príkladom nielen slovami, ale najmä skutkami.

Chceme dúfať, že detská čistá duša im navždy zostane a hriechy túto čistotu nezakalia. „Neposielajte, ale vodíte.“

LZ, foto: Peter Spusta

Navždy ostane v pamäti dvanástich košolanských detí nedeľa 11. mája 2008. Krásne slnečné počasie sprevádzalo ich kroky do nového kostola, na slávnosť prvého svätého prijímania.

Rozžiarené tváre plné očakávania odrážali radosť i obavy, ako to všetko dopadne. V sprievode miništrantov a pána farára sa päť dievčat a sedem chlapcov presunulo do priestorov vyzdobeného kostola za spevu suchovského zboru. Od úvodnej básne sa do priebehu svätej omše zapájali aj deti. Okrem recitovania, čítania čítaní i prosieb a nesenia obetných darov, veľmi milo zapôsobilo na rodičov a všetkých prítomných spievanie detí za gitarového sprievodu pána farára. Záver sv. omše sprevádzalo veľa poďakovaní.

Za pripravenú slávnosť skutočne patrí všetkým, ktorí sa o ňu pričínili, veľká vďaka.

Znovu chceme poďakovať pánu farárovi Petrovi Čibirovi za zodpovednú prípravu detí, za spoluprácu s rodičmi a za to, že prvýkrát v histórii sa uskutočnila táto krásna slávnosť v Košolnej.

Srdečne ďakujú prvoprijímajúce deti a ich rodičia.

11. máj – sviatok všetkých mám

Stalo sa tradíciou, v druhú májovú nedeľu, pripomenúť si naše mamy, staré mamy a tiež krstné mamy. Tohto roku deň všetkých mám pripadol na 11. mája. Obecný úrad pri tejto príležitosti pozýva všetky mamy do kultúrneho stánku obce. Výnimkou nebol ani tento rok. Do kultúrneho domu sa zišlo množstvo mám, starých mám, ale prišli aj otcovia pozrieť si vystúpenie svojich menších i väčších ratoleští. Po úvodnej piesni sa nám niekoľkými slovami prihovoril starosta obce František Oboril. Po ňom dostali slovo tí najpovolanejší – naše deti. S láskou si pripravili bohatý program. Zahájili to tí najmenší – škôlkári. Zaspievali a zarecitovali naozaj z celých svojich srdiečok. Po nich si svoje nohy precvičili dievčatá z 2. stupňa základnej školy v aerobiku. Že máme v našej základnej škole naozaj rôzne talentované deti sme sa všetci presvedčili. Vyrastajú nám výborné recitátorky ako Rebeka Maľusová alebo sestry Schildové z Košolnej. Simonka Stanová zase predviedla svoje pokroky v hre na akordeón. Súrodenci Mazúroví a Tollarovičoví zahrli dve skladby. Pestrými farbami krojov ožilo javisko pri svadobnom pásme detí z 1. stupňa. Naučili sa ich v klube pod vedením Miladky Krajáčovej. Ako škovránok spievala sólo Marika Izakovičová z Dlhej. Vystúpenie ukončil rodinný súbor Tadema svojimi piesňami.

Tadema a deti s folklórom išli potešiť aj mamičky do susedného Zvončína. Pri hre Jarka Babiša a speve manželov Oborilových pokračovalo príjemné posedenie aj ďalej. Rozprúdila sa živá debata, iba tých tanečníkov bolo pomenej. Niektoré staré mamy to vyriešili po svojom a skočili si spolu. Nikomu sa nechcelo z príjemného posedenia ísť domov. Všetko ale raz skončí, tak skončilo aj toto popoludnie. Už sa všetci tešíme na ďalšie stretnutia s príjemnými ľuďmi. Príležitosti určite budú.

Na záver by som chcela popriať všetkým mamkám, babkám veľa zdravia a šťastia so všetkými, ktorí ich majú radi.

Mária Babišová
foto: Peter Spusta

Alojz Pavčo a suchovský organ

So záujmom som si prečítal v Duchovných ozvenách č. 2/2008 článok o významnom duchovnom správcovi suchovskej farnosti vdp. Martinovi Ondrošovi, ktorý vyzdvihuje jeho pozhnaný pastoračný záber. Prekvapilo ma však, že tu nebolo ani slovo o organe. Práve jeho aktivitám, schopnostiam a hudobnému záujmu môže Suchá nad Parnou ďakovať za nový, moderný kráľovský nástroj. K jeho tvorbe bol prizvaný aktívny organový umelec Ernest Riegler – Skalický, profesor VŠMU v Bratislave. Podľa predstáv tvorcov (prof. Riegler – Skalický a vdp. Ondroš) mal organ v rukách schopného muzikanta spĺňať nielen liturgické, ale aj koncertné účely. Doba, kedy dostala Suchá nad Parnou nový organ, nebola nijako priateľsky naklonená zamýšľaným aktivitám. Vtedajší mocipáni a ich horliví prisluhovači – cirkevní tajomníci (presnejšie proticirkevní) robili všetko pre to, aby oslabili účinok pôvodného zámeru. Chrám a jeho povznesenie boli pre nich najväčším trňom v oku.

Napriek mohutnému tlaku ateistickej mašinérie nebolo však možné zabrániť dňu slávnostného odovzdania – kolaudácie organa a jeho vysviacky v roku 1959. Vdp. Ondroš pozval na kolaudáciu svojho bratancia Alojza Pavču, organistu chrámu sv. Ondreja z Ružomberka. Bola to teda kolaudácia ako sa patrí. Hudobné majstrovstvo Pavču bolo naj dôvernejšie známe na Liptove. On sám pochádzal

z tabla Speváckeho zboru slovenských učiteľov z r. 1961, pri príležitosti 40. výročia vzniku, kde pôsobil ako vicedirigent a sólista.
(tablo vlastní Zefirín Hečko, ktorý v zbere tiež pôsobil)

z Oravy. Po vstupe do Národného mužského zboru – Speváckeho zboru slovenských učiteľov sa stal jeho prvým sólistom. SZSU mu dopomohol k získaniu profesionálnej kvalifikácie na Hudobnej a dramatickej akadémii v Bratislave (štúdium spevu a organa). Jeho zvučný a priebojný tenor a vysoká muzikalita ho

vyniesli na piedestál slávy nielen na rodnom Slovensku, ale aj v zahraničí. Bol pravou rukou zakladateľa SZSU prof. M. Ruppeldta a pôsobil aj ako vicedirigent. Významne obohatil aj Ružomberok ako regenschori a dirigent chrámového spevokolu. Vzorne plnil pôvodné heslo SZSU: „Spevom budiť lásku k rodu.“ V tomto telese pôsobil 40 rokov. Aj pán učiteľ a zbormajster Zefirín Hečko patrili medzi tých šťastlivcov, ktorí zažili tzv. Pavčovu éru v SZSU.

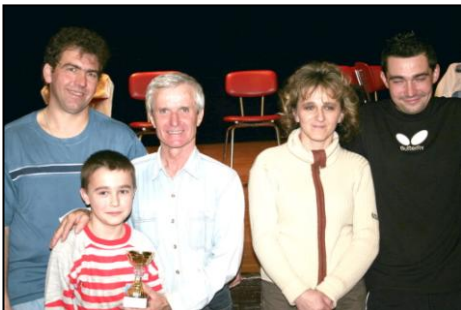
Autor tohto príspevku prišiel do zboru, žiaľ, až po Pavčovej smrti. Spevácke kvality vynikajúceho tenoristu nezostali odborné nepovšimnuté ani doma. Pavčo dostal ponuku za sólistu opery SND v Bra-

tlave. Vidina svetskej vratkej slávy bola ale tomuto muzikantovi z milosti Božej vzdialená. Nepodľahol jej pokušeniam. Celý sa rozdal slovenskej pospolitosti v speve a organovom umení. Bol šťastný prorok, lebo bol prijatý vo svojej otčine, ktorá si ho objavala v roku 1963 v Ružomberku. Jeho požehnaný život je odpoveďou na otázku kňaza a básnika Ľudovíta Jankuľáka: „Prečo spievaš kresťan?“ „Oslavujem Toho, čo ma miluje. Spievam mnoho, veď On ma volá spievať večné piesne.“

Mgr. Ján Schultz
moderátor a člen SZSU, dirigent MG
Marchegg a hudobný publicista

Tradične

Po vydaní minulého čísla ma prekvapil jeden priateľ otázkou. „Prečo ste neprišli žiadnu informáciu z tradičného farského turnaja?“ Prekvapilo ma, prečo z „tradičného“. Potom som sa nad tým pozastavil. Čo je vlastne tradičné? Niečo, čo je tu desiatky rokov? Alebo ak sa niečo zopakuje a ľudia to opäť očakávajú? Odpoveď by bola asi nepresná. Vtedy som si uvedomil, že viacerí asi očakávali niekoľko informácií aj z tohto kútika. Tak teraz netradične, po dvoch mesiacoch sa

k „tradičnému“ farskému stolnotenisovému turnaju vrátim. Bol to už tretí ročník veľkonočného turnaja. Trochu bol poznamenaný najnižšou účasťou. O to bola vyššia kvalita. Po prvýkrát žiaci hrali v sobotu už doobeda. Poobede totiž viacerí odchádzali na futbalový zápas. Na pódiové miesta nakoniec obrazne vystúpili 1. Matej Martinkovič (na obrázku), 2. Alexej Pluhár a 3. Filip Horník.

Pre ženy tým ostalo viacej priestoru. Medzi nimi sa po prvýkrát zúčastnila Gabriela Malíková (na obrázku) a hneď kategóriu vyhrala. Prišli aj tradičné hráčky ako Ružena Kuracinová (skončila druhá) a na treťom mieste sa umiestnila Petra Martinkovičová.

V mužskej kategórii zabojoval, podľa veku ešte žiak, Marián Riško a počínal si výborne. Nakoniec skončil na 4. mieste. Víťazom sa stal Ján Dubovský (v strede), na druhom mieste skončil Jozef Novák (vpravo) a trojicu doplnil Peter Marhavý (vľavo).

text a foto: Peter Spusta

Spomienky našich rodičov

Moja milá Vlčia dolina 3

Vilma Poloncová, rod. Cisárova

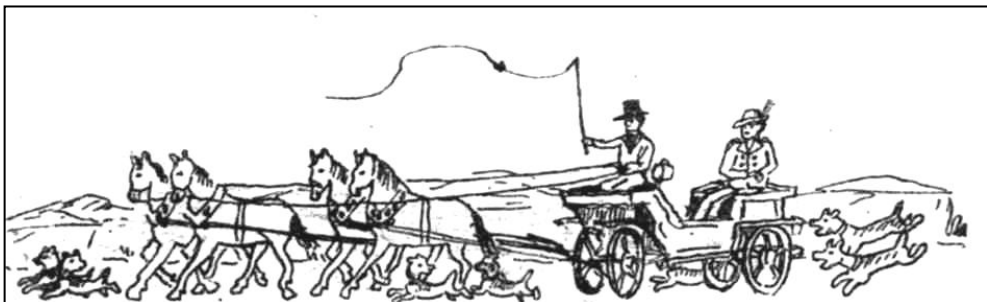
Pán Polniczky mal rád malých psov foxteriérov, ktorí ho na ceste do doliny vždy sprevádzali. Dvaja psiči bežali pred záprahom, dvaja medzi koňmi a dvaja za vozom. Pre všetkých okolostojacich ako aj okoloidúcich to bola veľká atrakcia.

Vila Ľudovíta Polniczkého

Vo Vlčej doline mal vilu pán Polniczky, ktorý sem denne dochádzal z Trnavy na koči so štvorzáprahom koní. Jeho kočišom bol pán Kováč z Trnavy. Prichádzal z Trnavy, cez Ružovú dolinu, okolo Rábarov až hore za kláštor do Vlčej doliny.

Vo vile pána Polniczkého sa stretávali vplyvní ľudia - podobne ako dnes v televíznom programe Smotánka. Bolo tam veselo, hudba hrávala až do polnoci. Prešovalo sa víno a uskladňovalo do veľkých pivníc. Niektoré sa zachovali dodnes.

Polniczkého štvorzáprah na ceste z Trnavy do Suchej nad Parnou v doprovode psov

Vojenská kapela tiež vyhrávala každý druhý - tretí večer vo dvore vysokého vojenského pána, ktorý v doline býval vždy v lete spolu so svojou mladou ženou. Moji starí rodičia odpočívali po práci tak, že si sadli von a počúvali tú peknú hudbu.

Za vilou pána Polniczkého stál ohradený kríž, ku ktorému sa ľudia chodili modliť vždy, keď sa ocitli v tiesni, najmä však na Veľkú noc. Tento kríž sa zachoval dodnes.

Poschodový dom pána Polniczkého neskôr odkúpil pán Cohn, ktorý bol veľkým zberateľom vzácných starožitností, ktorými bol celý dom zaplnený. Okrem iného vlastnil krásnu olejomalbu Panny Márie na plátne. V tomto dome na prelome II. svetovej vojny prišlo k rabovačke, pri ktorej ľudia nemilosrdne poodnášali všetko, čo sa len dalo. Olejomalbu Panny Márie zobral vincúr od Volnera z Ružovej doliny. Ľudia ulúpené predmety vozili na volských a kravských záprahoch do Suchej nad Parnou, Šelpíc, Ružovej, ako aj Vlčej doliny.

Vo vile neostalo vonkoncom nič. Pán Cohn bol zúfalý z toľkej ľudskej chamtivosti a zloby, preto sa do vily viac nevrátil. Tým, že vila zostala dlho prázdna, začala chátrať a napokon my, ako deti, sme sa tam chodili hrať. V spustnutom dome na povale húkali už iba sovy.

Po niekoľkých rokoch opätovne zasiahla ľudská zloba a chamtivosť. Ľudia túto vilu celkom rozobrali, odniesli úplne všetko. Vysekali aj tú nádhernú stropnú keramiky, ktorá bola pýchou toho domu. Hovorí sa, že ešte dnes táto keramiky zdobí niektoré súčasné domy. Nakoniec zostali len krásne vysoké ihličnany, ktoré neskôr gazda Hulman, ktorý tento dom kúpil vysekal a tak na celé niekdajšie sídlo pána Polniczkého, neskôr pána Cohna, zostali v myšliach ľudí spomienky, no zachovali sa aj fotografie z toho krásneho,

čo bolo a z toho, čo ľudská chamtivosť a zloba zničili.

Po skončení II. svetovej vojny panstvo popredalo svoje majetky vo Vlčej doline. Ľudia z okolia odkúpili ich domy a polia a usadili sa v Doline. Žili tu chudobne, ale zbožným životom. Sviatky a nedele svätili. V sobotu bývalo vždy veľké upratovanie. V nedeľu ráno sme chodili do kostola. Poobede bolo u nás povinné čítanie: „Starý zákon, Nový zákon, Posol, Rodina, Kráľovná, Misie“ a neskoršie čítanie rôznych časopisov a kníh, ktoré vydával Spolok Svätého Vojtecha z Trnavy. Ľudia boli veľmi sčítaní a múdri a preto v Doline vyrástlo veľmi mnoho vzdelaných jedincov.

Deti a škola

Všetky tunajšie deti chodili do školy z Vlčej doliny do Suchej nad Parnou. Táto cesta bola spolu, tam i späť, dlhá 5-6 kilometrov. Deti chodili do školy v gumákoch a teplákoch, taká bola vtedy doba. V lete bolo dobre, ale zimy bývali veľmi tuhé a dlhé.

Už v novembri bývalo veľa snehu, napr. v roku 1929 napadlo toľko snehu, že v „Mladých Horách“ sa vytvorili také kopce ako Karpaty a táto zima trvala až do mája. No boli aj zimy, keď v novembri napadlo veľa snehu a vo februári sa už sialo. Počas cesty do školy sme zapadali do snehu až po hlavu a nemohli sme sa zo záveja dostať von. Bolo to krik a plač, ale i smiechu. Kým sme prišli do školy, mali sme plné gumáky snehu a omrznuté nohy.

Pán učiteľ Oravec sa o nás „dolinárov“ veľmi staral. Povyžúval nás, dal nám obuv aj oblečenie ku kachliam, a tak po skončení vyučovania, keď sme išli domov, všetko sme mali suchučké.

(pokračovanie nabadúce)

Apoštolát modlitby na mesiac jún:

- **Všeobecný:** Aby všetci kresťania pestovali hlboké a osobné priateľstvo s Kristom, aby boli schopní vyjadriť silu jeho lásky ku každej osobe, ktorú stretnú.
- **Misijný:** Aby Medzinárodný eucharistický kongres v Quebecu v Kanade viedol k ešte väčšiemu pochopeniu, že Eucharistia je srdcom Cirkvi a prameňom evanjelizácie.
- **Úmysel KBS:** Aby nám Duch Svätý osvietil rozum, žeby sme poznali, čo je dobré a čo zlé, a nech nám posilní vôľu konať dobro a chrániť sa zlého.

DUCHOVNÉ OZVENY

Farský mesačník

Vychádza poslednú nedeľu
s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Suchá nad Parnou, č. 431,
PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.
šéfredaktor: Mgr. Peter Cibira,
administrátor

grafická úprava: Ing. Peter Spusta
e-mail: spusta8@mail.t-com.sk
náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok

máj v našej farnosti

Zosnulí:

- +30. 4., Kazimír Kuzma, Suchá, 91.r.
- +10. 5., Ľudmila Mĺkva, Košolná, 82.r.
- +24. 5., Ján Doboš, Zvončín, 62.r.
- +28. 5., Štefánia Krpelánová, Zvončín, 83.r.

Pokrstení:

- *24. 3.2008, Oliver Butaš, Košolná
- *16. 3.2008, Adrián Kollár, Košolná
- *23. 1.2008, Daniel Korba, Suchá
- *31. 1.2008, Vanessa Borisová, Košolná
- *31. 1.2008, Marko Boris, Košolná
- *25. 3.2008, Kristián Lošonský, Suchá
- *26. 2.2008, Daniel Šimončič, Suchá

Sviatosť manželstva uzavreli:

- 7. 5. Marek Široký a Adriana Pospíšilová

Výročia, významné cirkevné akcie

3.6.

výročie smrti bl. pápeža Jána XXIII.
(1963)

9.6.

výročie smrti biskupa
Mons. Róberta Pobožného
(1972) Rožňava

12.6.

biskupská vysviacka
Mons. Ján Sokol,
arcibiskup (1988) Trnava

19.6.

výročie smrti arcibiskupa
Mons. Eduarda Nécseyiho
(1968) Nitra

24.6.

narodenie sv. Jána Krstiteľa
hlavného patróna arcidiecézy Trnava

29.6.

zbierka „Halier svätého Petra“

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na jún

(Rozpis sv. omši je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Piatkové večerné sv. omše sú spojené s prípravou na sviatosť birmovania.

Sv. omše v týždni

18.00 - Suchá - utorok až piatok;

17.00 - Košolná – streda

17.00 - Zvončín – štvrtok

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

1. júna – 9. nedeľa v Cezročnom období

18.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

6. júna – 1. piatok v mesiaci

18.00 – Suchá

8. júna – 10. nedeľa v Cezročnom období

18.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

15. júna – 11. nedeľa v Cezročnom období

18.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

22. júna – 12. nedeľa v Cezročnom období

18.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

29. júna – 13. nedeľa v Cezročnom období *Peter a Pavol, apoštoli*

18.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

Jún 2008

Cezročné obdobie

Ne 1 9. nedeľa v cezročnom období

Po 2 Marcelín a Peter

Ut 3 Karol Lwanga a spol. mučen.

St 4 Kvirín, biskup, mučeník

Št 5 Bonifác, biskup, mučeník

Pi 6 Norbert, biskup

So 7 Róbert, opát

Ne 8 10. nedeľa v cezročnom období

Po 9 Efrém, diakon, učiteľ Cirkvi

Ut 10 Diana, panna

St 11 Barnabáš, apoštol

Št 12 Gašpar Bertoni, kňaz

Pi 13 Anton Paduánsky, kňaz, uč. Cirkvi

So 14 Elizej

Ne 15 11. nedeľa v cezročnom období

Po 16 Neit, mučeník

Ut 17 Nikander a Marcián, vojaci a muč.

St 18 Gregor Barbarigo, biskup

Št 19 Romuald, opát

Pi 20 Margita Ebnerová, panna

So 21 Alojz Gonzága, rehoľník

Ne 22 12. nedeľa v cezročnom období

Po 23 Jozef Cafasso, kňaz

Ut 24 Narodenie Jána Krstiteľa

St 25 Maxim, biskup

Št 26 Ján a Pavol, mučeníci

Pi 27 Cyril Alexandrijský, biskup, uč. Cirkvi

So 28 Irenej, biskup, mučeník

Ne 29 13. nedeľa v cezročnom období

Po 30 Prví sv. mučeníci Cirkvi v Ríme